

בס"ד. ר"ד* יום ב' פ' אחרי-קדושים, ז' אייר, ה'שיו"ת.

[במענה על כך שיש שינויים כו' בעבודה הרוחנית — אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:]

למעלה יש שינויים, ולמטה לא יהיו שינויים! ?

זהו החסרון אצל כמה מהבחורים, שהם חושבים אודות עצמם יותר מדי. צריכים לחשוב אודות הזולת, לכל הפחות שעה בכל יום — כי זה הי' אחת מדרישות הרבי בשיחותיו מכתביו וכו': לעסוק עם הזולת ("טאָן מיט יענעם"). — אתכם לקח הרבי על כתפיו ("אַיך האָט דער רבי גענומען אָף זיינע פלייצעס"), אבל צריכים לעסוק, ולעסוק לבד ("מ'דאַרף טאָן, טאָן אַליין").

כשנפלת מחשבה אודות עצמו, ורואים שזה מבלבל מעבודה, מגביר המרה-שחורה וכו' — צריכים לדחותה. ואם אין במה לדחות המרה-שחורה, כי מצבו אינו כדבעי — יזכיר לעצמו ההכרח להתעסק בטובת זולתו, ולחשוב אודות הזולת איך להועיל לו.

צריכה להיות התבוננות בתפלה ביחוד, כיון שכך כתב לו כ"ק אדמו"ר הכ"מ במכתבו אליו, ויש לקשר ההתבוננות עם פירוש המלות שמתפלל. ולדוגמא בפסוקי דזמרה — שלומד הוא עתה המשך משכני תש"א¹, ששם מבואר הפסוקי "הללו את ה' מן השמים". ובברכת ק"ש צריכה להיות ההסתכלות².

ההתבוננות שבתפלה — אינה צריכה להיות במאמר שלם בפעם אחת; די בענין אחד. וגם אם לכאורה אין זה שייך — ההתבוננות כמו שלמד קודם התפלה — לפירוש המלות, לא חשיב זה הפסק, כמו ששאלתי אצל כ"ק אדמו"ר הכ"מ: הרי זה דומה למחשבה זרה — כי "זרה" הרי פירושה זרה באותו מקום — וענה, שאינו כן. וזה גופא צריך להיות באותן מקומות שמותר ע"פ נגלה להפסיק, שלא ישהה זמן כדי לגמור את כולו כו'.

(1) סה"מ תש"א ע' 93 ואילך.

(2) תהלים קמח, א.

(3) ראה סה"מ שם ע' 98 ואילך.

(4) ראה גם תו"מ — רשימת היומן ע' רכ.

(* לא' התמימים — בעת ה"יחידות".

חלקה נדפס בלקו"ש חל"ג ע' 292 ואילך.

במהדורה זו ניתוספו ע"י המו"ל עוד כמה

ציוני מ"מ.

הסביר באיזה אופן צריכים ללמוד דא"ח כדי להבין היטב, והביא דוגמא מ"חזקת הבתים".

אמר: לכם נתן הרבי עבודה לכל משך החיים ("אייך האָט דער רבי געגעבן אַרבעט אויפן גאַנצן לעבן").

כשתעסקו עם הזולת — הנה זה גופא יעזור לכם בהתבוננות שלכם. וכלשון אדמו"ר הזקן: נעשו מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה, שלמדנו מזה שתים: שבכ"ז צריך להתבונן, כי המוח ולב מצ"ע אף שזכים הם כמה פעמים ככה, בכ"ז צריך פעולה בהם; שכשמתבונן משיג בקל ובעומק יותר ופועל יותר.

הבטחה נוספת מהרבי, אשר, כשתעשו בכל אלו הענינים, אזי — כפי שהרבי מבטיח בכמה משיחותיו — תצליחו בגשמיות וברוחניות.

7) ד"ה שימני כחותם תר"ץ (סה"מ קונטרסים ח"א צו, ב ואילך), השם נפשנו השי"ת (סה"מ תשי"ע 255 ואילך), ועוד.

5) תו"א בראשית א, ב.
6) נתבאר דיוק הלשון אלף פעמים ככה — בלקו"ת לג' פרשיות ר"פ בראשית (נדפס באוה"ת בראשית (כרך ו) תרכו, ב).